

XXIV TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine Js 50:5-9a)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Issand avas minu kõrva ja ma ei ole pannud vastu ega taganenud. Ma andsin oma selja peksjaile ja oma põsed neile, kes katkusid mu habet. Ma ei peitnud oma palet teotuste ja sülje eest. Sest Issand, mu Jumal, aitab mind ega jäta mind häbisse. Seepärast teen ma oma näo tardunuks kui ränikivi, sest ma tean – ma ei jää häbisse. Minu õigusemõistja on lähedal: kes julgeb minuga tülitseda – astugem üheskoos ette. Kes on minu vastane – tulgu ta minu juurde. Sest vaata, Issand Jumal on mu abimees.

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 116:1-2. 3-4. 5-6. 8-9. R:9)

R: Ma kõnnin oma teed elavate maal, Issanda palge ees.

Ma armastan Issandat,
sest ta kuuleb mu anumise häält,
pöörab oma kõrva minu poole
päeval, mil ma teda appi hüüan.

R:

Surma ahelad ümbritsesid mind,
surmavalla hirmud langesid mu üle,
ma olin kitsikuses ja murevalus.
Aga ma hüüdsin appi Issanda nime: Issand, päästa mu hing!

R:

Issand on armuline ja õiglane,
meie Jumal on halastaja.
Issand aitab neid, kes on lihtsad südamedelt;
ma olin hädas, aga tema aitas mind.

R:

Jah, Sina kaitsesid mu elu surma eest,

kuivatasid silmavee mu silmist,
hoidsid komistamast minu jalga.
Nii kõnnin ma oma teed elavate maal, Issanda palge ees.
R:

(Teine Lugemine Jk 2:14-18)

Lugemine püha apostel Jaakobuse kirjast:

Mu vennad, mis kasu on sellest, kui keegi ütleb endal usku olevat, kuid tal ei ole tegusid? Kas võib siis usk teda õndsaks teha? Kui vennal või õel pole midagi selga panna või pole neil midagi süüa, ja keegi teie seast ütleb neile: “Minge rahuga, soojendage endid ja sööge kõhud täis!” aga teie ei anna neile seda, millest neil puudus on, mis kasu on siis sellest kõigest. Nõnda on ka usk iseenesest surnud, kui sel pole tegusid. Ja nii saab mõni öelda: “Sinul on usk ja minul teod. Näita mulle oma usku lahus tegudest, küll siis mina näitan sulle usku oma tegudes.”
See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ga 6:14)

Halleluuja. Kui mul on kiitlemist, siis ainult Issanda Jeesuse Kristuse ristist.
Temas on maailm mulle risti löödud ja mina maailmale. Halleluuja.

(Evangeelium Mk 8:27-35)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal läks Jeesus oma jüngritega Kaisarea küladesse. Teel küsis ta oma jüngritelt ja ütles: “Kelle inimesed mind arvavad olevat?” Aga nemad vastasid ning ütlesid talle: “Mõned Ristija Johannese, teised Eelija, mõned jälle ühe prohvetitest.” Siis küsis ta nende käest: “Aga teie, kelle teie mind ütlete olevat?” Peetrus vastas ning ütles talle: “Sina oled Messias.” Jeesus hoiatas neid rangelt, et nad temast kellelegi ei räägiks, ja hakkas neid õpetama: “Inimese Poeg peab palju kannatama. Ta hüljatakse vanemate ja ülempreestrite poolt ning tapetakse, kuid kolmandal päeval ta tõuseb üles.” Ja ta rääkis sellest üsna avalikult.
Siis viis Peetrus ta kõrvale ja hakkas teda noomima. Jeesus aga pöördus, vaatas oma jüngrite poole, sõitles Peetrust ja ütles: “Tagane minust, saatan, sest sul pole mõttes Jumala tahtmine, vaid inimeste tahtmine.” Ja ta kutsus rahva enda juurde ühes oma jüngritega ning ütles neile: “Kui keegi tahab olla minu jünger, siis ta salaku end ära, võtku oma rist ja käigu minu järel. Sest kes tahab oma elu

päästa, see kaotab selle, kes aga selle kaotab minu ja rõõmusõnumi pärast, see päästab oma elu.”
See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, pole ime, et inimesed mängivad hea meelega arvutimänge, kus neil on justkui mitu elu. Kui üks valitud edenemisviis ei anna soovitud tulemust, võib mängu pooleli jätta ja uuestisündinuna jälle viimati salvestatud kohast või päris algusest alata. Niisamuti võib inimene vaimusilmas läbi mängida oma maise elu võimalusi: igauks võib läbi käia variandid, kuidas oleks elu kulgenud siis, kui oleks valitud teine elukutse, teine elukaaslane või teine elupaik. Aga siin maailmas saab paraku valida ainult ühe elukäigu, milles saab minna ainult edasi ja minevikku pole enam võimalik parandada.

Siiski ei tohi unustada, et tegelikult on igal inimesel ikkagi kaks elu: maine elu ja igavik, kuhu ta jõuab pärast surma. Nii on otstarbekas uskuda, et meie maine elu ei ole väärtus omaette, vaid ettevalmistus igaveseks eluks.

Me loeme patutunnistuse...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, loomapsühholoogid räägivad, et kui koerale ei pöörata piisavalt tähelepanu, siis heidab ta kõige käidavamasse kohta külili, nii et kõik peavad temast üle astuma. Kui aga talle ei anta piisavalt tegevust, siis võib ta hakata kannatama masenduse all ja jääda ka kehaliselt haigeks. Sellepärast soovitatakse koera toita mitte kausist, vaid peita toit tema eest ära, nii et ta peab selle nina järgi üles otsima. See tegevus hoiab tema instinktid erksad ja meelega rõõmsa.

Kui lugeda evangeeliumi, siis vahel tundub, et Jumal teab meie kohta midagi samasugust. Et hoida meid igavusest tekkivate probleemide eest, ei toida temagi meid kausist ja valmistoiduga, vaid sunnib meid läbima arvukaid takistusribasid ning arutama paljude võimalike stsenaariumite üle – kuidas, mis põhjusel ja mis eesmärgiga üks või teine sündmus toimus või toimuma saab.

Nii leiame ka tänasest evangeeliumist ühe üsna mõistatusliku elemendi: “Kui keegi tahab olla minu jünger, siis ta salaku end ära, võtku oma rist ja käigu minu järel.” Need sõnad ütles Jeesus evangeeliumite kohaselt umbes aasta enne seda, kui ta risti löödi. Pealegi polnud terve risti kandmine hukkamispaika üldiseks kombeks, vaid ristilöödavad kandsid ainult põikpuud, mis kohapeal vertikaalse palgi külge kinnitati.

Kas kuulutas Jeesus prohvetlikult ette, kuidas tema hukkamine täpselt aset leiab, või paigutasid

evangelistid tema sõnadesse niisuguse kujundi alles pärast tema ristilöömist? Selle üle võib jäädagi spekuloida, kuid peab tunnistama, et inimese elukoorma jaoks oleks raske leida ristikandmisest tabavamalt võrdpilti.

Kui Jeesus kandis risti inimkonna pattude eest, siis iga inimene on seatud vastamisi mitte ainult oma loomusest ja saatusest tingitud ebameeldivustega, vaid ka nende eksimuste ja teadlikult valitud kurjade tegudega, mida ta oleks saanud vältida. Nii rõhub inimest elukoorma kõrval sageli ka tema patukoorem. Muidugi on omaenda pattude raskust keeruline mõõta. Vahel oli just mõni raske patt see, mis äratas üles, ajas hirmu nahka, sundis patusest elust ära pöörduma. Pöördunud patune teadis nüüd tagantjärele hästi, mis on patt, ja tal tekkisid motiivid sellest edaspidi hoiduda. Näiliselt vooruslik inimene aga, kellel pole kiusatusi, on omakorda ohus jääda oma vaadetelt naiivseks, nii et ta ei oska märgata, kuidas temast saab ettur kellegi kurjategija malemängus, kes tema heausklikkust kurjasti ära kasutab.

Armsad õed ja vennad, ristid, mida igäüks meist kannab, võivad olla väga erinevad. Sõltuvused, halvad harjumused ja vale seltskond imbuvad meisse justkui hiilides, me ei pane neid tähele enne, kui neist vabanemine on muutunud juba väga raskeks. Pealegi on omaenda vigade endale tunnistamine ilmselt üks kõige tõsisemaid katsumusi, sest see kõigutab meie usku iseendasse, lähendab elurõõmu, kammitseb elujõudu, süvendab enesehaletsust, minnalaskmist ja masendust.

Rist on meie pääsetee sümbol. Kui me mõistame elu kui risti kandmist, siis on sellel päästev mõju. Igäüks peab ju endale tunnistama, et ta ei ole Jumal. Vead on selleks, et saada kogemusi, ja kogemused taas kord selleks, et edaspidi vigadest hoiduda. Niisugune on lihtsalt meie tee siin maailmas: ristitee, mis peab lõppema ülestõusmisega igavesse ellu. Oma sisimas soovib seda ju iga inimene. Aamen.